

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

21.nodaļa: Pielikums II

646.

Sakiet viņam: “Pat vislielākajos satricinājumos un sašutumā vajag paturēt gara mierīgumu.” Atbildēs: “Jūsu patiesība nav jauna. Kālab man kāpināt gara mierīgumu, ja mans ķermenis drebēt dreb spriegumā. Sacīsiet viņam: “Tas ir pilnveidošanās likums.” Atbildēs: “Arī tas nav jauns. Kādas tad ir pilnveidošanās priekšrocības?” Teiksiet: “Vingrināšanās mierīgumā dara spējīgu pārvaldīt ķermeņa dažādos stāvokļus. Gars, kas nav meklējis pilnveidošanos, ķermenim nomainoties, iegrimst vienaldzības stāvoklī, un pēc tam maldās neapzinātu atmiņu nomākts. Pie tam rupji miesiskas atmiņas iegremdē viņu bezgaismas stāvoklī.

Nepieciešami izvairīties no vienaldzības ķermenim nomainoties. Centienu pilnveidošana dos mierīgumu pārejot no viena ķermeņa otrā. Pie tam, tiek sasniegta Arhāta īpašība, kurš nekad nepārtrauc apziņas plūsmu un pastāvīgi tiecas uz nākotni.”

Sakiet sarunbiedram, - gara piepildīšanās mūžīgo Amritu var sagatavot vienīgi pieredzē. Vai pētnieks drīkst aizmigt neatliekama mēģinājuma laikā? Tāpat arī Mēs, apziņā modrie, savienosim dzīves neizārdāmā pārļu virknē. Dažam šis padoms liksies abstrakcija, bet Mēs pazīstam Visu pilnveidošanās ceļa praktisko realitāti.

Tāpat jāatskārst Arhāta otrā īpašība. Jāprot dažus dzīves periodus nostaigāt citu acīm nepamanītam. Pārlicēģas uzmanības bultas iznīcina purpura aizsargtīklu. Šo mēģinājumu drīz varēs parādīt uz ekrāna. Neizvairāties nesen nesasniedzamo Arhāta jēdzienu nostādīt zinātniski. Tā var kaldināt tiltu uz tālajām pasaulēm un atrast dzīvību tur, kur iedomājas esam kaut kādu nāvi.

647.

Cilvēki runā par daudzām patiesībām, - vai nevajadzētu izspiesties cauri apvalkiem un tiekties pēc Vienīgās Patiesības? Visnoteiktākajiem novērojumiem pakļauta. Īstenība paplašinās apziņu. Apziņa ir tas pats burvju šķirsts, kurā sakrāsies pazaudētie dārgumi.

648.

Visos cilvēku radošajos pasākumos harmoniski skan kosmiskā vibrācija un viena cēlonības pasauli spilgti savijas ar otru, tā saistot pagātņi ar nākotni.

649.

Zinātnieki daudz strīdējušies par to, vai Kosmosā tad, kad sasniegta attīstības augstākā pakāpe, notiek arī atgriešanās zemākā stāvoklī? Būs saprātīgi piemērot karmas jēdzienu visam progresā spējīgam kosmosā. Ne to karmas jēdzienu, kādu cilvēce ieradusi piemērot kā atmaksu un rēķinu nomaksu, bet kā augstāko, evolūciju veicinošu darbību. Visur radošos pasākumos izlemj šis karmas likums. Daudz pasākumi neatbilst šiem likumiem, bet pasākums, kas dzimis apzinoties evolūcijas karmu, dzīvo izplatījumā un to rosina Kosmiskā Magnēta strāvas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

21.nodaļa: Pielikums II

650.

Pat iztēli izveido vienīgi mūžu uzkrājumu ilgstošā pieredze. Un visas gara kādības pakļautas tam pašam likumam. Tāpat arī varonības kādībai jātop izveidotai un rūdītai dzīvē. Ne nejauši Mēs atgādinām bijušā heroisma dienas pirms stundas, kad gara stiprumam no jauna jāizpaužas. Atgādinām, cik drīz jāizpaužas cildenai, nesalaužamai varonībai.

Tā mostas gara uzkrājumi. Kā gan var rasties varonības daiļuma apziņa, ja viņa nav tikusi attaisnota dzīves pieredzē? Kā gan var apgalvot, ka varonība daiļa, ja gars neatcerēsies varoņdarba staru sajūsmu? Kas gan cits, ja ne varoņdarba spārni var pacelt mūs pārniecības haosu. Vislabāk ir, kad Hierarhija var izšķīl agrāko izjūtu dzirkstis, kas apstiprinājušas un pacilājušas garu.

651.

Nesaprātīgi ir gatavoties tikai priekšvakarā, ja vēlies teikt runu svešā valodā. Nesaprātīgi ir sākt gatavoties tikai priekšvakarā, ja vēlies uzstāties ar jaunu instrumentu. Nesaprātīgi gatavoties tikai priekšvakarā, ja vēlies pāriet Smalkajā Pasaulē. Drausmīgi, ja cilvēks visu mūžu novērsies no domas par Smalko Pasauli un tikai pārejas priekšvakarā, kā nevīžīgs skolēns, sāk mulsi atkārtot neapzinātus vārdus. Neizbēgamās pārejas parādību sludinājušas visas Mācības. Sacīts: “Nemirsim, bet pārveidosimies.” Nav iespējams pateikt īsāk. Nevar pateikt apstiprinošāk. Tātad – jāsaprot Smalkās Pasaules valoda, tātad – jāiegūst ieejas tiesības ar pilnu apziņu, bet to nevar sasniegt pēdējā mirklī. Lūk, prieka vietā kāds sāks iedvest šausmas un tādejādi traucēt dzīvības likumu. Bet, kā jūs zināt, labākais vads ir liesmojoša sirds. Ar tādu nedziestošu gaismekli nav drausmīgi pacelties padebešos un sastapt Vadītājus.

652.

Nerunājiet ļaunu par aizgājušajiem Smalkajā Pasaulē. Nevajag pieminēt pat ļaunu cilvēku. Viņš jau ir pieņēmis savu seju. Bet, ja kāds piesauks to ļaunim vārdiem, viņš var izaicināt kaitīgu ienaidnieku. Ļoti bieži ļaunums pieaug, un iespējams sacelt pret sevi ļaunuma milzi ar visiem viņa līdzstrādniekiem. Labāk arī viņam, ļaunajam novēlēt drīzāk atbrīvoties no šausmīgā izķēmojuma – tā būs gudrāk.

653.

Neatļaujiet, kaut vai aiz neattīstības, mēlnešot un zaimot. Katrs zaimotājs iegremdē sevi neprāta tumsā.

654.

Zemes atmosfēras un pārzemes sfēru sastāvs savstarpēji sasprindzējas. Zemes slāņu sastāvs piesātinās ar visām tām emanācijām, kuras izraisa cilvēces rīcība, domas un notikumi. Nav jābrīnās par mijiedarbības kādību, jo strāvas sajaucas un atmosfēras sastāvs ir uz Zemes notiekošā atspoguļojums. Pasaules līdzsvars var nodibināties tikai

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

21.nodaļa: Pielikums II

ta, kad cilvēce sāks uzrādīt augstākus izstārojumus, jo visas sfēras, kas apņem planētu, ir zemes darbības emanāciju saindētas. Tikai šķīstījošie izstārojumi rada tā gāzes, kuras retina sabiezinātos slāņus; tā ikviena svētīga šķīstīšana izveido savus vadus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli izplatījuma šķīstīšana ir cildens uzdevums.

655.

Pāreja no smalkā stāvokļa mentālajā atgādina zemes ķermeņa nomaiņu ar smalko. Smalkā ķermeņa nomaiņa ar mentālo nav bieži novērojama. Sevišķi raksturīgi, ka tas, kas atbrīvojies, brīnās, ko darīt ar smalko ķermeni? Tas tik drīz neizgaist un tāpēc saprotama ir izbrīna, kā un kas to sagaida? Iespējama šīs čaulas parādīšanās, iespējams, ka to piesavinās, bet tikai spēcīga gara klātbūtne var palīdzēt, lai čaula izgaistu bez apkārtklīšanas. Šādas klīstošas čaulas ir gluži nevajadzīgas. Apziņas svārstības un pieķeršanās blīvajam stāvoklim rada šādu pievilksmi pie zemes sfēras. Bet ja stiprs gars var izvadīt ceļā to, kas atbrīvojies, un nomierināt palikušo čaulu, tad pāreja var notikt dabiski. Tā bija arī parādītājā gadījumā.

656.

Cilvēki jautā – vai iespējams redzēt čaulas, ko pametis mentālais ķermenis? Ne tik vien iespējams, bet tās sevišķi pievelk zemes sfēra. Smalkais ķermenis tiek pievilks zemes sfērai, ja mentālais ķermenis to neaizrauj augstākajā sfērā. Pilnīgi saprotams, ka ķermenis, ko pametis mentāls, tiks pievilks zemes sfērai. Šādi rēgi spēj sevišķi izbiedēt dažus cilvēkus, jo tajos nebūs saprātīgas sākotnes. Arī pašām čaulām šāda klaiņošana nav derīga, tuvošanās blīvajam slānim spēcina tās un kavē dabisko sadalīšanos. Bet visas šādas parādības atbilst vienīgi Smalkās Pasaules zemākajiem un vidējiem slāņiem. Augsts stāvoklis palīdz atstātajām čaulām ātrāk sadalīties. Mēdz būt arī, ka augstas apziņas palīdz pašam pārgājējam, tad čaula tūlīn sadeg. Gluži tāpat kā kremācijā. Pilnīga analogija lai nepārsteidz.

657.

Par visu notiekošo izvirziet sev jautājumu. Kāpēc notiek tieši tādā un nevis citādā veidā? Kāpēc patlaban nevis agrāk? Ap katru notikumu izraisīsies daudz domu. Domāšana pievērsīsies daudziem cēloņiem un līdz ar to daudz kas noskaidrosies.

658.

Kas attiecas uz iemiesošanu, tad to priekšlaicīga zināšana ir ļoti kaitīga augšupejošam garam; tādēļ arī Daba tās gudri apslēpusi, jo tā vienmēr un visur darbojas pēc Mērķtiecības likuma. Bieži priekšlaicīga savu iemiesojumu zināšana var apturēt tālāko augšupeju, jo tā var garu iegrūst izmisuma bezdibēnī, gadījumā, ja atklātos kaut kāda nodevība pagātnēs vai arī var pastiprināt iedomību, kas ir viena no viskavējošākām īpašībām mācekļības ceļā. Tādēļ, lai svētīts gudrais noslēpuma plīvuris, jo vairāk tādēļ, ka atkarībā no augšupejas gars pats noņem šo plīvuri, redz savus iemiesojumus un viņam kļūst skaidra to jēga. Bieži var sastapt negodīgus un iedomības apreibinātus melkuļus, kas sev piedēvē dižus iemiesojumus. Tādēļ ir tik

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

21.nodaļa: Pielikums II

daudz Jūliju Cēzaru, Tamerlanu, Aspāziju, Semiramidu, Kleopatru utt., kas vienlaicīgi apmeklē mūsu Zemi.

659.

Līdzsvars un harmonija – viens jēdziens. Tāpēc var sacīt, ka Kosmu uztur atomu darbība un harmonija. Cilvēks ir Makrokosma atspoguļojums, tālab arī viņam jātiecas harmonizēt visus atomus, viņa mikrokosma sastāvdaļas. Karma ir darbība, katra darbība rada sekas. Sacīts: “Līdzsvars nostiprinājas atbilstīgi gribas attīstībai.” Tāpēc disciplinētas gribas virzīta darbība saskaņā ar kosmiskajiem likumiem, nostiprina harmoniju un rada līdzsvaru.

660.

“Cilvēka karmas svāri noteic viņa gribas apmērus.” Tas ir, karmas kādība norāda uz viņa gribas augstu vai zemu pakāpi. Jo griba ir visas esības galvenā rosinātāja un radītāja. Tā cilvēku soda vai apbalvo, nevis Augstākie Spēki jeb Dievība, bet viņš tiek pievilktš tajā vai citā vidē jeb sfērā vienīgi pēc savas auras viesuļa atomu radniecības ar attiecīgo sfēru atomiem. Sacīts, ka karma nespēj smagot harmonisku ķermeni, tāpēc tieksimies pilnveidot mūsu enerģijas. Pilnveidošanās novedīs pie līdzsvara jeb harmonijas.

661.

Aizsteigties priekšā karmai vai izmantīt karmas kādību – katrs no šiem jēdzieniem saprotams tam, kas labi iesavinājis šo likumu.

662.

Ar vārdiem “izslēgt prāta darbību”, autors grib sacīt, ka jāaptur domu juceklīgā plūsma, kas mums traucē uztvert sūtījumus, kas nāk no Varenā Avota un kurus uztver augstākie centri. Uz miega robežas tas vieglāk, jo notiek juceklīgās domāšanas dabīgais pamirums. Tāpēc norādīts, ka jāiemācās uztvert sūtījumu taisni uz miega sliekšņa vai atmodas momentā. Bet pie tam jāattīsta sevī sevišķa pastāvīga sirds modrība. Kad domāšana pietiekami disciplinēta, un mūsu apziņa iesavinājusi šādu tiekšanās pilnu modrību, tad var sadzirdēt Skolotāja Balsi ne tikvien tad, kad koncentrējamies uz Viņa Attēlu, bet pat tad, kad doma skaidri strādā pie kāda noteikta jautājuma. Un tā, visā, vispirms, vajadzīga disciplīna, skaidrība jeb ritms. Bet domu blusas vai zaķīši laupa mums katru augstākās uztveres iespēju.

663.

Cilvēka Ceļa rādītāja zvaigzne ir viņa gara gauda izstarpjumi jeb uzkrātā jūtziņa, kas cilvēku virza uz Gaismu. Un šī ceļa rādītāja zvaigzne uzmirdz sevišķi spoži pēc smagiem dzīves ceļiem. Vienīgi visaugstākajā spriegumā transmutējas un izsmalcinās mūsu enerģijas par augstākām tieksmēm. Tieši tiekšanās izveido cilvēka raksturu jeb viņa karmu. Vajag cieši iegaumēt, ka karmu izveido, galvenokārt, cilvēka impulsi, tiekšanās un domas, darbības ir vienīgi sekundāri faktori.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

21.nodaļa: Pielikums II

Tā daudzu dzīvju laikā svētīgi noslāņojumi izveido karmu, ko vada jūtziņas Ceļa Rādītāja Zvaigzne.

664.

Nedomājiet, ka tieši Jūsu karma liek zaudēt draugus. Uzticami draugi – visretākā parādība. Kam tie gan bijuši? Atcerēsimies visus vēsturiskos piemērus. Patlaban patieso draugu trūkums ir vispārēja karma. Ļaunprātības neprāts, ienaidis un, protams, visa ļaunuma sakne – gara tumstība iznīcinājusi visus cilvēcības pamirdzējumus. Tāpēc priecāsimies, ka mums ir pārbaudīti draugi.

665.

Iespējama vienīgi personības pilnīga iznīcināšana, bet nevis individualitātes, kurā ietilpst šī personība.

Nobeidzot kādu Manvantaru, skatot cauri katras individualitātes Dzīvju Grāmatu, dažās šādās grāmatās trūkst veselas lappuses (zemes iemiesojumi), kurās individualitāte, daļēji izpaužoties kā personība, nav varējusi ievākt augstāko enerģiju plauju, kas to baro.

666.

Vienmēr domāsim par dziedinātāju saiti un par to, ka katram notikumam, katrai darbībai ir daudz seku. Ja šodien sarūgtinājums, tad rītu – prieks.

667.

Karmu rada domāšana, tāpēc “nav nopelna tam, kas dodot zeltu, domā, ka devis akmeni.” Cilvēces laime evolūcijas paātrinājumā, un var iedomāties, kā aiztur evolūcijas attīstību neapzinīgais vairums.